

I de kommunale budgetforhandlinger har man i de forløbne år spinket og sparet på ældreområdet for at få de kommunale budgetter til at hænge sammen, for det er jo rigtigt – som det er beskrevet i lovforslaget – at ressourcerne skulle kanaliseres ud til de allersvageste ældre på bekostning af de næstsvageste. Sådan!

Dansk Folkeparti er enig i, at der er grund til at indføre minimumskrav; det går vi faktisk med til, så vi er meget positive over for lovforslaget. Reglerne i serviceloven præciserer meget klart, at kommunerne er forpligtet til at yde den nødvendige hjælp til borgere, der har behov for det, og den politiske og personlige hjælp skal baseres på en konkret og individuel vurdering. Hvis kommunerne ikke lever op til det, må man have et udrykningshold, vil jeg kalde det, der kan rykke ud og sørge for, at de pågældende kommuner lever op til reglerne i serviceloven.

Vi har fået en ny regering, og man må sige, at de meldinger, der er kommet om, at ældreplejen i højere grad skal indrettes således, at den ældres behov kommer i centrum, at man ønsker en bedre omsorg og pleje for de svage ældre, og at man til dette formål har afsat 0,5 mia. kr. på finansloven, er utrolig positive.

Dansk Folkeparti vil afvente regeringens udspil og vil herefter tage stilling til forslagene. Men igen vil vi sige til forslagsstillerne, at vi er meget positive over for dette forslag.

Charlotte Dyremose (KF):

Kommunerne har i dag en klar forpligtelse til at tage sig ordentligt af vores ældre, og det mener vi i Det Konservative Folkeparti også at de skal. Det er og bliver dog en konservativ mærkesag, at ældre har brug for en individuel vurdering og en individuel pleje, der passer til den enkelte person, og ikke en generaliseret standard, som vi vedtager herinde.

Det er min opfattelse, at den enkelte ældre og de mennesker, der er i berøring med den enkelte ældre, har en langt bedre idé om, hvad den enkelte ældre har behov for og brug for, end vi har herinde på generel basis. Den ældre skal have indflydelse på og medansvar for sin egen pleje og ikke udsættes for stive regler.

Jeg læser paragrafferne i lovforslaget ligesom den socialdemokratiske ordfører, og hvis jeg forstå dem ret, ser jeg et stort problem. Tænk, hvis hr. Hansen godt kan lave mad, men har problemer med at komme ud og derfor ikke kan købe ind. Hvad så? Får han så slet ikke hjemmehjælp, eller får han for meget hjemmehjælp?

Det bliver let til nogle stive kasser, som ældre mennesker bliver sat ind i. Det mener vi er uværdigt, og derfor skal ordningerne i stedet være mere fleksible. Vi ser derfor meget frem til regeringens udspil om også at sørge for, at der bliver tilbudt private hjemmehjælpsmuligheder i langt flere kommuner end i dag. Det har jo vist sig, at tilfredsheden med den offentlige hjemmehjælp bliver større de steder, hvor private tilbud rent faktisk eksisterer i dag.

Vi kan altså ikke støtte forslaget.

Kl. 15.50

Margrethe Vestager (RV):

Der er nok ikke nogen tvivl om, at niveauet for hjemmehjælp, den måde, hjælpen udøves på, og den kvalitet, der er i samværet mellem hjemmehjælperen og den ældre, optager os alle. Dermed også sagt, at det må formodes, at det også optager folk, som har et kommunalt ansvar.

Vores bekymring ved det forslag, vi behandler her, er, at det vil betyde en indskrænkning af det kommunale selvstyre, fordi det kommer til at betyde en reel ophævelse af kommunernes kompetence til at bestemme deres eget service-niveau. Deraf følger også en indskrænkning af det kommunale selvstyre, og det synes vi ikke er den rigtige vej at gå.

Hvis det ikke er et rent forslag til udhængsskabet, vil det betyde endog særdeles væsentlige merudgifter. I de kommende år bliver det jo sådan, at antallet af ældre, som har brug for hjemmehjælp, vil stige, og derfor er der brug for andre måder at behandle spørgsmålet på. I øvrigt er det jo sådan, som også den socialdemokratiske ordfører gennemgik omhyggeligt og grundigt, at vi har aldeles udmærkede regler i dag, som skal sikre, at de ældre, som har behov for hjælp, også får den.

At der er behov for at sætte større fokus på, hvordan de enkelte kommuner faktisk lever op til deres ansvar, både i deres prioriteringer og i den konkrete løsning af opgaverne, synes vi til gengæld er indlysende. Det er langt vigtigere at gå konkret til værks over for den enkelte kommune, og at ministeren er sig sit ansvar bevidst med hensyn til den generelle lovhjemmel, som hviler på det nuværende grundlag.

Dermed være sagt, at vi ikke kan støtte forslaget, men at vi selvfølgelig deler optagetheden af spørgsmålet og også meget gerne vil være med til at drøfte realiteterne i de forslag, som regeringen vil fremsætte. Vi tror, at man kan få en væ-